

האופנה הושפעה תמיד מרוח החקופה לכן בא מתכנן אופנה צעיר לעיר העתיקה, כדי לחפש השראה חדשה

פי האתון
בדרך המובילה ל-
עמק השילוח מדגיר
מה נאולה מעל גבי
האתון, את שמלת
הנאולה מבד מפוספס. לצידה תמי מינס.

יד אבשלום

ברקע, כשמלפניו מדגימים את השמלות
החדשות ברוח התקופה תמר מינס
(מימין) פקידת עורך-דין. המדגימה מעיל
ורוד, וציפורה גרוס
לעצב אופנה שקוויה הרכים מזכירים את השמלות של נשות המדורח.
הצבאי, מדגימה שמלה של זהב, בירושלים של זהב. המתכנן ניסה
(שמאל) צעירה בתימית, בוגרת תיכון העומדת לפני שרונה

ב שני עמודים אלה מופיעים צילומי
אופנה מהמרשימים ביותר שצולמו ב-
ארץ. אלה הם צילומים היסטוריים: התצוגה
הראשונה בעיר העתיקה של ירושלים.
אין אופנה שאינה מבטאת את רוח הזמן
ואת רוח-התקופה. מבחינה זו היתה תמיד
האופנה הישראלית מלאכותית קצת: יצרו
שמלות-מידבר, למרות שברור היה שהלוב-
שות לא תדרכנה לעולם בחולות מידבריים.
תוכננו כל מיני גלימות ותכשיטים ובגדים
מזרחיים, אבל על רקע השיכונים החדשים
הם נראו משונים במקצת.
ועכשיו פתאום נפרץ הכל. הגוונים הרבים
של האבן הירושלמית, הקווים הקמורים, ה-

עתיקות של החומה, כל אלה נתנו אפילו
לאופנה גוון חדש: גוון של השתלבות מר-
חבית.

תכנן אופנה ירושלמי צעיר, יוסף
מ. טוראל (26) היה הראשון שניסה לבטא
בעזרת דגמיו החדשים את שמחת ההשת-
לבות הזאת, ליצור בגדים חדשים, שיבטאו
את הקשר הזה.

שומרת תנועה

איי-התנועה מתקופת-המנדט, כבר נשכחו בעיר החדשה,
כשאת מקומם תופסים הרמזורים. איתם פסו גם שוטרי
התנועה שכוונו את המכוניות. גלימת-החורף שלהם שימשה השראה לחליפת מכנסיים זו.

סבר מרים
שימש כרקע ל-
שכמיות-שכם ב-
שבמשך כל הזמן עקב כומר אחרי התצלומים.